

DUHOVNI DAROVI

„I razgnjevi se zmaj na ženu te ode zaratiti s ostatkom njezina sjemena; s onima koji čuvaju Božje zapovijedi i imaju svjedočanstvo Isusa Krista.“ Otk. 12:17.

VUKA, HRVATSKA, 17. VELJAČA, 2026.

URIAH SMITH

PRIGOVORI NA VIZIJE ELLEN G. WHITE 4. DIO

PRIGOVOR 7. — NOVI OBRAĆENICI

U viziji datoj 27. Juna, 1850, Iskustvo i Viđenja, strana 55, čitamo kao što sledi u vezi sa novim obraćenicima ka istini: „Međutim sada je vreme skoro završeno, i ono što smo godinama učili, oni će morati da nauče za nekoliko meseci.“ „Onda“, kaže prigovarač, „Gospod je trebao doći za nekoliko meseci od tog vremena“. Nikako. Gledajte, kao što je očigledno iz svedočanstva koje počinje na sredini prethodne strane, pokazuje kakvu pripremu Božji narod mora imati, da podnese patnju sa kojom će morati da se suoči radi Hrista, i izbegne sedam poslednjih zala. Značenje vizije je pokazano takvim izrazima kao što su ovi: „Da li ćete izbeći sedam poslednjih zala? Ako je tako, morate umreti da možete živeti. Budite spremni, budite spremni. Morate imati veću pripremu nego što sada imate. Morate biti sudeonici u Hristovim patnjama ovde, ako ćete biti sudeonici sa njim u njegovoj slavi u budućnosti.“

„Videla sam da su neki od nas imali vremena da dobiju istinu, i da napreduju korak po korak, a svaki korak koji smo preduzeli *dao nam je snagu* da preduzmemo sledeći.“ Onda sledi prvo citirana rečenica: „Međutim sada je vreme skoro završeno, i ono što smo godinama učili, oni će morati da nauče za nekoliko meseci.“

Dakle snaga koju dobijamo našim iskustvom dok putujemo dalje, upravo je proporcionalna tegljenju koje će biti učinjeno na njoj konfliktima i iskušenjima pred nama.

To jest, trebamo u bilo koje vreme svu snagu koju smo do tog vremena dobili. I ni u jedno vreme nije tačno za bilo koga od nas, da smo stekli *više* snage nego što nam treba da budemo u stanju da stojimo. Kako vreme prolazi, srećemo teže konflikte, i srodniji testovi su izneti da se stave na nas. Možemo sada lako videti kako to mora biti sa novim obraćenicima u bilo kom od naprednih faza našeg napretka. Ono što su oni od dužeg stajanja naučili preko godina iskustva, i tako su upravo stekli snagu za budući napredak, novi obraćenici, kako bi došli do istog stepena sposobnosti izdržljivosti, kao što je neophodno da trebaju učiniti, kako bi stajali, moraju naučiti u vrlo kratkom vremenskom razmaku. I ovo će nedvosmisleno biti sve više i više slučaj, kako se približavamo bliže i bliže kraju.

Zatim, pronalazimo u Bibliji objavu za objavom, stavljenu u sadašnje vreme, a ipak nema upućivanje na vreme u koje je napisana, već samo na neko buduće vreme, kada će biti posebno primenjiva. Vidi na primer sledeće: „Kraj svih stvari je blizu.“ „Onom koji je spreman da sudi živima i mrtvima.“ „Sudija stoji pred vratima.“ „Mi nećemo svi zaspati.“ „Mi koji smo živi i preostali“; itd. 1. Pet. iv, 5, 7; Jakov v, 9; 1. Kor. xv, 51; 1. Sol. iv, 15; objave koje se ne odnose, na tada živ naraštaj, već na ljude hiljadu osamsto godina od tog vremena. Međutim nijedan vernik u Bibliju nikada ne misli da joj prigovori, zbog ovog svedočanstva. Zašto? Zato što razumeju princip da je osoba u viziji, ili koja piše pod uticajem Božjeg Duha, često nošena napred u budućnost, i govori sa tog stanovišta kao da je tada bilo sadašnje vreme. Samo primenite isti princip na slučaj pred nama, i prigovor odmah nestaje, i sve je skladno i jasno.

PRIGOVOR 8. — ĐAVO NA NEBU

Prigovarač dalje kaže o vizijama: „One uče da je Đavo na Nebu, pokušavajući da sprovede Božje delo.“ Viđenje na kojem je ovo blesavo i zlo lažno iznošenje bazirano, pronađeno je u Iskustvima i Viđenjima, strane 43, 44. To je viđenje događaja koji će se desiti na kraju 2300 dana, kada je Isus promenio svoj položaj iz svetinje u svetinju nad svetinjama. Adventni narod, crkva i svet, bili su predstavljeni kao da kleče pred prestolom. Veliko svetlo se izlilo sa prestola nad celim mnoštvom; ali samo ga je nekolicina mogla primiti. Ovo razumemo da je veliko svetlo koje je došlo na doktrinu o dolasku pod porukom prvog anđela. Kada se Isus podigao sa prestola, ili je promenio svoj položaj u svetinju nad svetinjama, oni koji su primili svetlo i stajali u njegovom savetu, ustali su sa njim, ili su ga sledili verom u promeni koju je on tada učinio. Drugi deo grupe koja je odbila svetlost, bio je tim ostavljen u neznanju o promeni koja je bila učinjena, i zadržao je svoj prethodni položaj. Oni su kao posledica, ostavljeni u tami. Prava svetlost je sada sijala iz druge odaje. Ni zrak svetlosti nije bio viđen da prolazi do mnoštva koje je još uvek ostalo gde je tvrdoglavo odbilo svetlo koje im je bilo ponuđeno. Ovo predstavlja položaj navodne crkve i sveta. A da je to njihov položaj verujemo jednako čvrsto danas kao što smo ikada verovali. I više od toga, sve druge grupe Adventista ih gledaju u istom svetlu. Koji Adventista bi mislio da gleda na svet ili nominalne crkve za

svetlost? Nijedan. Znaju da oni nemaju svetlost, već su u zabludi i tami baš kao što ih vizija predstavlja da jesu. Što se tiče sadašnje istine i sadašnje dužnosti, oni su u potpunoj tami, i ostaće tako, upravo sve dok istrajavaju u zauzimanju njihovog sadašnjeg položaja. Oni moraju biti voljni da nastave dalje sa istinom, ili nema više svetla za njih. I ovo će, pored ovog spora oko vizija, svaki Adventista priznati. Međutim Bog i dalje tamo ima narod, koji će tek izaći gde svetlo sija, i radovaće se u njegovom posvećujućem uticaju.

Zatim je Sotona predstavljen kao da stoji pored prestola koji je Isus napustio, nastojeći da deluje umesto njega, kada je mnoštvo poslalo gore svoje slepe molbe, i da utiče na njega na način da ga prevari, i da tako najbolje odgovara svojim ciljevima. Iz toga se tvrdi da je Sotona viđen da je na Nebu; i onda oni šaljivo pitaju da nije on „na pogrešnom mestu za njega“! Koliko brzo bi njihova radost zbog ovog otkrića bila potpuno pokvarena, da su se potrudili da misle samo korak dalje. Ako ova vizija uči da je Đavo na Nebu, onda, zapazite, ona uči da su Adventni narod, *crkve* i *svet* svi na Nebu! jer su svi oni predstavljeni kao da kleče neposredno pred istim prestolom, kraj čije strane je Sotona predstavljen kao da stoji; ne na kojem je sedeo, kao što lažno tvrde. Međutim ko u svom trezvenom smislu može biti naveden da veruje da to uči neku takvu stvar kao što je ova! Niti išta više uči da je Sotona na Nebu. Bilo ko može videti da je predstavljanje jednostavno osmišljeno da pokaže odnos koji je postojao između Hrista i sveta, promenu koja se odigrala u tom odnosu kada je on promenio svoju službu, i kako Sotona ulazi i nastoji da vrši službu darodavca blagoslova nad onima koji su odbili svetlost, kako bi učinio još potpunijom njihovu svojevolsnu prevaru. A ko nije video ovo potvrđeno? U svim lažnim preporodima zemlje, zar nema obilje dokaza da su bili sprovedeni od drugog uticaja nego što je onaj od Božjeg Duha?

PRIGOVOR 9. — VREME NEVOLJE JE POČELO

Izjavljeno je da je pokazano u viziji, 1849, da je vreme nevolje počelo. Dat autoritet su neki izrazi preuzeti kao da su izgovoreni u viziji. Takve odvojene izjave ne možemo primiti kao dokaz za ništa

potvrđno, zato što ne znamo sa kojim scenama su povezane u viziji, i zato nismo u stanju da ih lociramo. Moramo imati celu viziju sa svim njenim vezama, i zavisnostima. Međutim, radi toga da ne izgleda kao da propuštamo bilo šta bez dužnog razmatranja, priznaćemo mogućnost da su određene izjave bile date, i da su imale upućivanje na vreme u koje su izgovorene. Navodni izrazi su ovi: „Vreme nevolje je započelo, ono je počelo. Razlog zašto četiri vetra nisu puštena, je zato što sveti nisu svi zapečaćeni. Ono je u porastu, i uvećavaće se više i više. Nevolja se nikada neće završiti dok zemlja nije oslobođena od zlih. Kada Mihajlo ustane, ova nevolja će biti svuda po zemlji.“ Sada šta je dokazano ovim izrazima? Dokazano je to da posebno vreme nevolje kakve nikad nije bilo, *nije* tada počelo; jer se to ne odigrava dok Mihajlo ne ustane, prema Dan. xii, 1; već je ovde izraz, „*Kada* Mihajlo ustane ova nevolja će biti svuda po zemlji“; pokazujući da Mihajlo tada nije ustao, i da je nevolja na koju se upućuje bila samo neka lokalna i određena nevolja. Opet, „Razlog zašto četiri vetra nisu puštena“, itd. Ovo opet pokazuje da veliko vreme nevolje koje treba da bude izazvano duvanjem vetrova nije tada počelo. Reč nevolja je tada korišćena samo u sekundarnom smislu; i u tom smislu je to bilo tačno, i dalje je tačno. Veliko izbijanje u Evropi, 1848, obeležilo je početak tog vremena označenog kao „bes nacija“. Otk. xi, 18. Od tada one su postajale sve više i više besne. Nevolja nacija se sa zbunjenošću uvećava na zemlji; i mračne slutnje još teže neprestano pritiskaju srca ljudi, baš kao što je Spasitelj rekao da to treba biti, kada je davao znake njegovog dolaska. U proteklih sedamnaest godina svaki Adventista je ponovio sve ove stvari više od hiljadu puta; i mi pitamo, Da li su one istinite ili lažne? Dakle, da li treba da postanemo besni zato što se dogodilo da to tako bude viđeno u viziji, i odbacimo sve to, iako je to do sada bila glavna tačka naše vere?